

смѣщава оумо̀ чело̀вѣческій, и не
го̀ оста̀ва да испы̀та грѣшките
си, и до̀лжнисме това̀ нѣщо, кой
то стори́ намѣреніе (нїетъ) да се
комка̀ва, трѐбе да позна̀е сѐбеси,
сирѣчь да позна̀е кѣсѣрѣтеси, да
позна̀е лошотїи́теси. и а̀къ непо-
зна̀е лошотїи́теси какъ мо̀же да
се покა̀е? какъ мо̀же да се испо-
вѣда, какъ мо̀же да се за̀грыжа,
какъ мо̀же да за̀плаче, и да ѿска
про́щенїе ѿ ко̀га и ѿ дѣхѡвнїо си
отѣцъ? за̀това̀ потрѣ́бное и нѣ-
жно барѣ́мъ пѣтъ или́ шѣсть дни́
на прѣ́дъ, ко̀га ще се комка̀ваме,
да ма̀хнеме ѿ насъ свѣто̀бныте
гри́жи, а́ се́гне да по́чнеме да по-
сти́ме истински́ по́стъ да ѿде́-